

HOOFSTUK 1: INLEIDING

1.1 RELEVANSIE VAN DIE STUDIE

John Kenneth Galbraith (Soos aangehaal in Bridges 1991:IX) sê: "Faced with the choice between changing one's mind and proving that there is no need to do so, almost everybody gets busy on the proof".

Dit is ook waar van enige verandering wat binne `n gemeente of `n kerklike struktuur moet plaasvind. Aangesien dit nie altyd maklik is om verandering te hanteer nie, word daar maklik probeer om die teendeel te bewys, met ander woorde dat verandering nie werklik nodig is nie. Die oomblik wanneer `n gemeente dit dan wel waag om te verander, dan begin ander om te bewys dat dit nie nodig is om te verander nie.

In enige veranderingsproses ontstaan daar dus altyd `n spanning tussen dié wat wil verander en dié wat nie oortuig is dat verandering nodig is nie. Dit lei dikwels tot konflik. Indien sodanige konflik positief hanteer word, kan dit die veranderings proses binne `n gemeente bevorder. Indien konflik nie hanteer word nie, sal dit die veranderingsproses belemmer en verhinder.

Dit gebeur in die kerk, meer as op enige ander plek, dat strukture wat daargestel is om aan die evangelie diensbaar te wees, later verhef word tot "evangelie". Strukture word "idols", sê Mead (1994:100). "We became fundamentalists about the forms by which we do what we do." Die kerk raak soms fundamentalisties oor wie en wat `n leraar is, oor hoe `n gemeente georganiseer moet word, oor kategese, die erediens, die opleiding van leraars en...

The forms become holy, and anyone who suggests changes in those structures is seen as a heretic (Mead 1994:100).

Daar is `n duidelike gevaar wanneer `n **vorm** in `n kerk **die norm** word. Die een wat dan waag om aan hierdie **vorm** te verander ervaar dan gewoonlik teëspoed en konflik met die res van die kerk.

Maxwell (Aangehaal in Towns 1990:31) sê mense sal wel verander wanneer hulle:

- Hurt enough that they have to change;
- Learn enough that they want to change;
- Receive enough that they are able to change.

Die navorser is oortuig dat dit nou `n unieke periode in die geskiedenis van die kerk is, `n tyd **van verandering**, `n **nuwe paradigma**. Die navorser se oortuiging is verder dat daar `n **definitiewe denkverandering** in die kerk besig is om plaas te vind, veral as die literatuur oor gemeentewees vandag bestudeer word. Daarin word die **verandering** telkens genoem en bevestig.

1.1.1 `n Beweging na die kleingroep

In die literatuur oor gemeentewees word daar gedurigdeur van hierdie nuwe paradigma gepraat, en veral oor die rol wat die kleingroep in hierdie nuwe paradigma speel en gaan speel. Icenogle (1994:9,10) sê:

We live during a unique period in history when large bureaucratic institutions are downsizing and integrating intentional face-to-face circles of empowerment and ownership. Top-down systems are giving way.... The **major themes** (eie kursivering) of business and the institutional church have been “management” and “control”.

In hierdie nuwe paradigma word mag en gesag gedeel, en word die werk gedoen deur vennootskappe en netwerke van kollegas en medewerkers, die lidmate in kerklike taal.

Sleutelwoorde wat in hierdie nuwe paradigma gehoor word, is **leierskap** en **bemagtiging**. Mense raak weer belangrik, dalk belangriker as produktiwiteit.

Small group, hands-on, human connections and communications are the order of business, education, government and the church. We are moving quickly into the age of small group empowerment. We have moved from the pyramid to the circle, from power down to power around, from bureaucracy to organic structures that enable a group to serve one another as well as the world (Icenogle 1994:10).

Burger en Simpson (1996:15) bevestig ook die verandering wanneer hulle sê dat die sosiale lewe van die moderne mense in die VSA en in Europa het ingrypend verander het.

Veral mense se gevoel van verbondenheid aan middelgrootte instansies het skade gelei, word gesê. In die plek daarvan het `n binding aan makro- en mikroverbande gekom.

Ek meen dat `n mens dit ook hier by ons sien. Die middelgrootte verbande herinner aan die dorpslewe wat party nog geken het met sterk lojaliteit teenoor plaaslike instansies soos die kerk en skool, plaaslike gebruike en “feeste” en selfs teenoor plaaslike sakeondernemings. Ook hier by ons voel mense minder lojaal teenoor middelgrootte instansies en is hulle sterker aangetrokke tot groter instansies. Dit gaan gewoonlik gepaard met `n verbondenheid aan kleiner groepe vriende of werkgenote. Dis byna asof die massabenedering van die makro-instansies vra om gebalanseer te word deur `n sterker persoonlike groep of groepe.

Dit alles dui op `n beweging na die kleiner groep. Die verandering dui daarop dat mense net nie meer tevrede is dat die erediens die enigste plek is waar gemeenskap met God, mekaar en mede-gelowiges belewe kan word nie. Bybelstudies, gebedsbyeenkomste in die kleingroep, self-help groepe soos Alkoholiste Anoniem, terapie groepe en groepe vir alle soorte behoeftes het die afgelope tyd geweldig gegroei (Wuthnow 1994,b:ix).

1.1.2 Wêreldwyd is daar transformasie in die kerk

In sy boek “Congregational Megatrends” sluit Woods aan by die bogenoemde deur daarop te wys dat daar `n verskuiwing in die kerk vandag is. Hy noem hierdie beweging “Megatrends” (1996:10). Hoe het hierdie “megatrends” ontstaan?

A paradigm shift generated the megatrends. The order went something like this:

- * A paradigm began to shift.
- * Due to the paradigm shift, the church began to recognize that many of the old methods aimed at accomplishing traditional church tasks were no longer working.
- * The church tried new methods of accomplishing its age-old purposes.
- * Principles underlying notable new methods emerged.
- * Underlying principles - megatrends.

Woods (1996:viii) sê verder dat die “megatrends” die manier waarop evangelisasie, dissipelskap en bediening gedoen word, herdefinieer. Nuwe metodes is nodig om `n veranderende wêreld te bereik, maar dit beteken nie dat `n nuwe inhoud nodig is nie. Die evangelieboodskap bly dieselfde, dit is net die manier hoe dit oorgedra word wat nodig het om te verander en aanpassings te maak.

Hy noem sewe "Megatrends:"

- * a shift from mass evangelism to relational evangelism
- * a shift from tribal education to immigrant education
- * a shift from surrogates mission to hands-on mission
- * a shift from reasonable spirituality to mysterious spirituality
- * a shift from official leadership to gifted leadership
- * a shift from segmented programming to holographic programming
- * a shift from secondary planning to primary planning (:vii-viii).

In kort kan oor die “megatrends” gesê word dat dit in geheel dui op die behoefte wat daar by mense (lidmate van die kerk) is om gemeenskap te ervaar en te

beleef, om persoonlik betrokke te wees in `n kleingroep verband. Die neiging is weg van die institusionele na `n verhoudingsgebaseerde bediening wat volgens die navorser die beste in `n kleingroep sal realiseer, natuurlik binne `n gebalanseerde program van `n plaaslike gemeente.

1.1.3 Plaaslike transformasie

Hierdie veranderinge vind nie net plaas in die kerk in Amerika nie, maar ook in die kerk in Suid-Afrika. Daarom is hierdie navorser oortuig, en sluit daarmee aan by (Burger 1995:9):

Ten eerste, dat die kerk in Suid-Afrika (en met name die NG Kerk) voor `n langer, moeiliker en ingrypender oorgangsituasie staan as wat die meeste van ons tans besef.

Ten tweede, dat daar juis in so `n tyd, by al die onsekerheid en ontwrigting en pyn wat so `n oorgangstyd meebring, ook geweldige geleenthede en unieke moontlikhede vir diepgaande vernuwing loskom.

Ten derde, dat die benutting van die geleenthede moontlik is, maar nie vanselfsprekend nie. Dit kan gebeur dat die geleentheid onbenut verbygaan. As ons wil leer en wil groei deur hierdie tye heen, sal ons moet reoriënteer; ons sal moet herfokus en ons lense moet skoonmaak sodat ons die werklike uitdagings en moontlikhede helder kan sien.

Die NG Kerk in Suid-Afrika besef al meer dat ons in tye van transformasie lewe.

Soms word daar met groot ongemak en onsekerheid na verandering gekyk soos wat Maxwell (1993a:125) sê: "The world hates change, yet it is the only thing that brings progress." Dit is nodig dat veranderinge nie as `n bedreiging vir die Gereformeerde karakter van die kerk gesien moet word nie, maar juis as `n uitdaging om te bly reformeer. Natuurlik is verandering ter wille van verandering net so gevaarlik as geen verandering nie. Die navorser sal daarom in die laaste hoofstuk aandag gee aan die oorgangproses wat juis bestuur moet word, sodat veranderinge sinvol geïmplementeer kan word, met die

minste moontlike ontwrigting.

In die NG Kerk hoef daar nie ver gekyk te word om veranderinge raak te sien nie. Daar word geskryf en gepraat oor gemeentebou, evangelisasie, lofprysing in die erediens, kerkeenheid, homoseksualisme en hoe dit hanteer behoort te word en die doopviering (Algemene Sinode 2004). Daar word ook nog gepraat en geredeneer oor kleingroep/selgroepe/huiskerke en die vernuwing wat die kleingroepe kan bring in gemeentes. Daar word selfs gevra of die kleingroep nie “gemeente” is nie. Kan alles wat in die “tradisionele gemeente” gebeur, nie maar netso in die “selgemeente” plaasvind nie?

Van Niekerk (2004:13) bevestig bogenoemde wanneer hy oor die Algemene Sinode 2004 sê:

Ondanks die kritiek het myns insiens op Hartenbos die hergeboorte van die NG Kerk plaasgevind. Natuurlik bring hernuwing pyn mee en die leiers sal dit sensitief moet bestuur.

Verandering en sprake van veranderinge is dus `n realiteit, iets wat nie weggeredeneer, weggewens of wegbeplan kan word nie. Daarom is die navorsers oortuig dat dit nou `n unieke geleentheid in die kerk is om oor hierdie veranderinge (veral ten opsigte van die roep na die koinonia, en koinonia se voertuig: die kleingroep) na te vors, in diskussies daarvoor te gaan en bevindinge op skrif te stel.

In hierdie veranderingsproses waarvoor daar nagevors, gepraat en geskryf word, is die navorsers oortuig dat **die kleingroep** `n sentrale rol gaan speel as voertuig vir die skep van koinonia binne die plaaslike missionêre gemeenskap (die gemeente). Kleingroepe het oor jare heen alreeds `n sentrale rol gespeel in die bediening van `n plaaslike gemeente, maar hierdie rol sal net groter en al hoe meer belangrik word.

Tydens die NG Kerk se Algemene Sinode van 2004 te Hartenbos het die

bespreking in die kleingroep juis `n belangrike rol gespeel. Tydens sekere sessies wat wegbreeksessies genoem is, is ook in kleingroepe debat gevoer, en is debatvoering in die groot Sinode byeenkoms tot die minimum beperk, totaal anders as vorige Sinodes.

Navorsing maak dit juis duidelik (dit sal verder in die relevante hoofstukke bespreek word) dat die belangrikheid van gemeenskap (koinonia) wêreldwyd herontdek word - in die kerk, maar ook in die werkplek,. Die rol wat die kleingroep in die herontdekking en beleving van gemeenskap speel, word duidelik, en daarom word daar `n al hoe groter plek aan die kleingroep in die beleving van gemeenskap toegeken. Kleingroepe is die voertuig vir sinvolle gemeenskapsbeleving, maar nie noodwendig die enigste plek waar dit beleef kan word nie.

Hierdie word nie net in die kerke bespreek en geïmplementeer nie, maar ook in die besigheidswêreld, waar kleingroepe ook `n sentrale rol begin speel in die tye van verandering. In die besigheidswêreld word gemeenskap (community, fellowship) deur middel van kleingroepe gebou en gevorm, ter wille van besigheids -en finansiële vooruitgang.

Dit is egter `n onvolmaakte gemeenskap. Gemeenskap soos God dit bedoel vind die beste plaas binne die geloofsgemeenskap, daar waar mense ja geantwoord het op die genade van God wat in Jesus Christus is¹.

Hierdie wêreldwye honger na gemeenskap maak die navorser opgewonde. Die kerk het **dit** waarna die wêreld soek, maar nie volkome vind nie, en dit is die lewensveranderende blye boodskap (evangelie), die evangelie wat gemeenskap skep tussen God en mens, en mense onderling.

Juis omdat daar so `n **wêreldwye beweging** is in die rigting van gemeenskap,

¹ Dieselfde probleem kan aangemeld word met die begrip “ubuntu”. Hierdie “medemenslikheid”, soos wat dit tradisioneel in Afrika bestaan, moet nie verwar word met koinonia nie.

omgee en liefde, sal die kerk met groot erns geleenthede moet daarstel waar mens die liefde, omgee en ondersteuning kan beleef in die geloofsgemeenskap. Alhoewel dit nie die enigste plek is nie, word die kleingroep algemeen gesien as die voertuig waarmee en waardeur daar die beste uitdrukking gegee kan word aan gemeenskap. Nog-nie-gelowiges kan dit juis hier op `n nie-bedreigende manier ervaar en beleef.

1.1.4 Individualisme wil gemeenskap oorbodig maak

Gemeenskap word juis nou so beklemtoon omdat die tyd eensydige individualisme waarin ons nou lewe die mens se Godgegewe behoefte aan gemeenskap relativeer. Daarom word daardie honger nie bevredig nie. "Elkeen vir homself, en die duivel vir die res" is aan die orde van die dag.

Hierdie individualisme, sê Gareth Icenogle (The Church in Ministry Through Small Groups CF711:1996), is die gevolg van die nadraai van die "Verligting". Dit is `n oorbeklemtoning van individualisme wanneer die belangrikste vraag word: "Ken jy Jesus Christus as jou persoonlike Verlosser en Saligmaker?" en word daar dus `n **oordrewe** klem op persoonlike bekering gelê. Die **tweede** en meer belangrike vraag is wat Icenogle (The Church in Ministry Through Small Groups CF711:1996) so verwoord: "Waar gaan jy die res van jou lewe hier op aarde deurbring, indien jy in Jesus Christus as Verlosser glo?" Hier speel die gemeenskap van gelowiges dus `n belangrike rol. Indien die oordrewe klem net op persoonlike bekering val, word die gemeenskap van gelowiges op die agtergrond geskuif.

Wuthnow (1994,b:ix) sluit by die oordrewe klem op individualisme aan deur te sê:

As children, we were taught to be independent. We learned about rugged pioneers who went off to seek their fortunes. Later, we learned that our social fabric was breaking down, that families were eroding, that communities were dying, and that more and

more people were facing life on their own, heroically insisting on their independence and remaining uncommitted to anybody but themselves.

In ons eie Suid-Afrikaanse geskiedenis, van die Afrikaner veral, is daar ook die pioniers, die “Voortrekkers” wat hulle “eie ding” gedoen het. Hulle wou onafhanklik wees van die Britse regering van hulle tyd. In ons eie bloed is daar ook dus hierdie begeerte na onafhanklikheid van alles en almal, en so word die kinders van vandag ook grootgemaak. “Onthou jy moet op jou eie bene staan, niemand sal vir jou sorg nie.” Dit is `n kontra-Bybelse boodskap. Die boodskap van die evangelie is juis een van “dra mekaar se laste, en gee op hierdie manier uitvoering aan die wet van Christus” (Gal 6:2).

Van der Merwe (1995:1) bevestig die belangrikheid om die Bybelse lewenswyse na te jaag wanneer hy sê:

We live in a time which is commonly regarded as being dominated by materialism and secularism. In addition, it is a time when many believers are drifting away from their close relationship with God. The Christian Church cannot afford to ignore ***the plan God has chosen for the renewal of society*** (eie kursivering en beklemtoning). God’s plan, which was to change the history of the world in a way that has never been equaled, started in an astonishingly “simple” way. In the words of the Fourth Evangelist, God sent his Son to draw to himself a small band of disciples. For the best part of three years he probably lived with them, set them an example, taught them, corrected them, forgave them, trusted them and loved them to the end. The disciples, on their part, sometimes failed him, disappointed him, and sinned against him. Yet never once did he withdraw his love from them. And later, empowered by the Holy Spirit, this group of trained disciples, continued with the mission started by Jesus.

Hierdie was `n gemeenskap wat vergader was in die teenwoordigheid van Jesus Christus, en dit is juis die klem van enige kleingroepbediening. Hulle vergader in die teenwoordigheid van Jesus Christus: “Waar twee of drie in My Naam vergader is daar is ek in hulle midde” .

1.1.5 Leraars en lidmate beleef dat daar `n transformasieproses is

Die veranderinge en die belangrikheid daarvan wat in die vorige paragrawe bespreek is, laat die navorser aansluit by Woods (1996:13) wat sê:

I have not talked to one pastor who has not experienced some sense of a major transformation in his or her congregation. Pastors feel a new church is beginning to emerge from under their feet.

Die navorser self het in talle gesprekke met leraars en lidmate in Suid-Afrika, Namibië en ook in die VSA dieselfde ervaring gehad. Daar is `n groeiende besef by leraars dat hulle nie voort kan stu sonder enige veranderinge in die plaaslike gemeente se bediening nie. Die lidmate weet verandering moet plaasvind en hulle wag op die leraars om leiding te neem.

Aan die ander kant is daar by almal `n onsekerheid oor watter veranderinge wel moet plaasvind, en hoe en wanneer dit moet gebeur, want soms wil voorstanders van veranderinge alles oorboord gooi wat reeds in `n gemeente gebeur, asof alles van die verlede nikswerd is nie.

1.1.6 Herontdekking van die plaaslike gemeente se missionêre verantwoordelikheid

Saam met die beklemtoning van die kleingroep is daar ook die hernude besef dat dit die plaaslike gemeente se verantwoordelikheid is om missionêr betrokke te wees, en nie net die Sinodale Sending Kantore nie. Juis in die transformasieproses word beleef dat gemeentes hulle verantwoordelikheid begin besef en ook nakom. Sinodes wentel dan ook die verantwoordelikheid af, en plaas dit terug waar dit hoort, naamlik by die plaaslike gemeente. Gemeentelede wil juis bewus wees van wat met hulle geld gebeur, veral ook waar dit by sending kom.

1.1.7 Samevattend

Op grond van die vorige paragrafe is die navorser oortuig van die relevansie van hierdie onderwerp. Die plaaslike gemeente, genoem in hierdie studie, **die plaaslike missionêre gemeenskap**, is in `n transformasieproses, binne `n wêreld wat al hoe vinniger verander. Die kleingroep kan juis die plaaslike missionêre gemeenskap help om drie maal ja te sê:

Ja; vir God

Ja; vir die familie (gemeenskap) van God

Ja; vir diens in en aan God se wêreld.

1.2 FOKUS

My belangstelling is in die missionêre gemeente. Hierdie wil dus `n missiologiese studie wees. My oortuiging is egter dat vir die missionêre bestaan van `n gemeente die teologiese dimensie van koinonia (gemeenskap) van die grootste belang is. Die vind en bevordering van gemeenskap – veral deur middel van die ontwikkeling van `n kleingroepbediening - lê dan, naby die kern van hierdie studie.

Hierdie studie spreek dus sake soos die volgende aan:

- i) Die denke van die tyd is so individualisties dat die kerk, wat onbewustelik deel daarvan is, lei daartoe dat die gemeenskapskarakter wat God in gedagte het nie korrek verstaan word nie. Hoe kan gemeenskap se waarde herontdek word binne die kerk?
- ii) Wêreldwyd vind transformasie teen `n hoë tempo plaas; die hoofstroom kerk pas nie vinnig genoeg aan by hierdie veranderende omstandighede nie;
- iii) Die hoofstroom kerk is te veel na binne gekeer, probeer getalle hoog te hou deur standarde vir lidmaatskap te verlaag, maar verloor nog steeds

- lidmate;
- iv) Die kerk is nie gebalanseerd in terme van God se doelwitte vir die plaaslike missionêre gemeenskap nie, maar lê gewoonlik klem op een of twee aspekte (hoofstuk 4);
 - v) Die kleingroepbediening, as voertuig vir die realisering van gemeenskap, en om die gemeente te help om missionêr gefokus te wees, is eerder die uitsondering as die reël;
 - vi) Daar is heelwat onnodige misverstande aangaande die kleingroepbediening;
 - vii) Daar ontstaan spanninge tussen die plaaslike gemeente en die kleingroep veral wanneer daar na die kleingroep as `n selkerk verwys word. Die kleingroep word dan `n kerkie binne die kerk.

1.3 HIPOTESE EN DOELSTELLING

Indien die bogenoemde probleme in ag geneem word, kan as navorsingshipotese gestel word:

Die kleingroep speel `n definitiewe bemiddelingsrol in die herontdekking van gemeenskap en die missionêre gerigtheid van die plaaslike gemeente wanneer:

- Koinonia reg verstaan en Bybels geïnterpreteer word;
- Transformasie erken en reg bestuur word;
- Daar balans in die gemeente is;
- Daar `n breër verstaan van die kleingroepbediening is;
- Leierskap om die bogenoemde te bestuur, ontwikkel word.

1.4 NAVORSINGSMETODIEK

1.4.1 Literatuurstudie

1.4.1.1 Literatuursoektogte

Waar het die navorsing vir die studie plaasgevind?

a) Universiteit van Pretoria

’n Literatuur soektog is reeds deur Me Thea Heckroodt gedoen rondom die volgende sleutelwoorde: Missionêre gemeente, kleingroep(e), selgroep(e), selkerke, "base communities", basis gemeenskappe, koinonia, missionêre gemeenskap.

Die soektogte op CD-Rom is afgehandel op die volgende:

- i) die databasis van die Universiteit van Pretoria;
- ii) Sabinet
- iii) RGN
- iv) en Atla se Religion Databasis.

b) Biblioteek Fuller Theological Seminary

Navorsing is ook vir een week by die biblioteek van Fuller Theological Seminary gedoen tydens die navorser se besoek aan die VSA (5 September tot 16 November 1996).

c) Voorgeskrewe literatuur vir die bywoning van ’n seminaar

Ter voorbereiding van die bywoning van ’n seminaar deur die navorser oor "The Church in Ministry Through Small Groups (CF711)", aangebied deur Fuller Theological Seminary as deel van hulle D.Min program te Atlanta (4-15

November 1996), is 4 500 bladsye verpligte studie van aanbevole boeke oor die onderwerp gedoen (ongeveer 15 boeke).

’n Literatuurlys van 5 bladsye van aanbevole boeke rondom kleingroepe en groepsdinamiek, is ook van Fuller Theological Seminary ontvang vir verdere navorsing. Die meeste van hierdie boeke was op daardie stadium nog nie in die biblioteke van Suid-Afrikaanse Universiteite beskikbaar nie. Die navorser het wel van die boeke bekom terwyl hy in die VSA was vir navorsing.

1.4.2 Empiriese ondersoeke

1.4.2.1 Besoek aan die VSA

Die navorser het vanaf 5 September 1996 - 15 November 1996 navorsing in die VSA gedoen deur: a) Gemeentes te besoek en b) Seminare oor die implementering van ’n kleingroepbediening by te woon.

a) Gemeentes Besoek

Die volgende gemeentes en instansies is deur die navorser besoek, waartydens daar ook onderhoude met leraars en gemeentelede gevoer is oor die implementering van ’n Kleingroepbediening binne die gemeente:

- i) Seven Rivers Presbyterian Church - Crystal River (Florida)
- ii) First Baptist Church - Inverness (Florida)
- iii) Campus Crusade for Christ - Orlando (Florida)
- iv) Bellevue Baptist Church - Memphis (Tennessee)
- v) Focus on The Family - Colorado Springs (Colorado)
- vi) New Hope Community Church - Portland (Oregon)
- vii) Church on the Way - Van Nuys (California)
- viii) Saddleback Community Church - Saddleback (California)
- ix) Lake Avenue Congregational Church - Pasadena (California)
- x) Willow Creek Community Church - South Barrington (Illinois)
- xi) Perimeter Presbyterian Church - Atlanta (Georgia).

b) Seminare oor die implementering van die Kleingroepbediening

i) `n Eendag seminaar is by Seven Rivers Presbyterian Church bygewoon oor `n kleingroepbediening binne `n plaaslike gemeente.

ii) Die volgende seminare is by Willow Creek Community Church bygewoon:

- Developing Small Groups (22 Oktober 1996);
- Launching Seeker Small Groups (23 Oktober 1996);
- Church Leadership Conference (24 - 26 Oktober 1996);

Die seminaar wat Fuller Theological Seminary aangebied het as deel van hulle D Min program, "The Church in Ministry through Small Groups - CF711, is bygewoon vanaf 4-15 November 1996 te Atlanta.

1.4.2.2 Besoek VSA Mei 2001

a) Besoek Saddleback Community Church

Die volgende seminare is by Saddleback Community Church in Los Angeles in 2001 bygewoon:

- Discover your Life Ministry;
- Purpose Driven Church Conference;

1.4.2.3 Besoek VSA Mei 2004

a) Besoek Windsor Crossing Community Church op uitnodiging

Hierdie gemeente is finansiële betrokke by die bediening van Die G.A.T (vergelyk paragraaf 1.6.2.3). Al die vergaderings van die gemeente, die erediens beplanning en bespreking, bestuur, jeug en toekomsbeplanning is

bygewoon.

1.4.2.4 Rede vir buitelandse navorsing

Die vraag kan gevra word: Waarom al die buitelandse navorsing, en dan spesifiek Amerika?

Tydens die voorbereiding vir die doktorale eksamens het ek as navorser diep onder die volgende indrukke gekom:

- Die kerk van ons oorsprong as Gereformeerde kerk, met ander woorde die kerk vanuit Europese afkoms, is nie meer werklik so aktief en evangelies soos wat dit oorspronklik was nie;
- Indien die geskiedenis van die kerk, soos in “Aan God die Dank, Deel 1 & 2,” nagevors word, is daar `n bewuswording van die NG Kerk wat sy sendingroeping in Afrika ontsettend ernstig opgeneem het. Daar is talle en talle stories, van ontberinge, uitdagings en geleenthede wat aangegryp is in `n tyd toe die kerk baie armer as vandag was.
- Die Europese kerk, waar baie goeie teoloë gevind word, mis iets van die praktyk van kerkwees;
- Die Amerikaanse kerk verstaan iets meer van die praktyk van kerkwees;
- Daar is `n lewenskragtige, aktiewe, evangeliese kerk wat vir die kerk hier te lande geweldig kan motiveer tot missionêre gerigtheid.

1.5 **PERSOONLIKE RELEVANSIE EN BETEKENIS VAN DIE NAVORSING**

1.5.1 Verrykende reis met die navorsing - `n Wyer visie op persoonlike verstaan van kerkwees

- Ek het binne die milieu van die NG Kerk grootgeword. In die NG Kerk is ek gevoed met die Gereformeerde teologie. My studies is voltooi aan `n NG

Teologiese Fakulteit aan die Universiteit van die Oranje Vrystaat, met Prof Mias de Klerk wat 'n onuitwisbare indruk gemaak het.

- My verwysingsraamwerk was dié van die NG Kerk. Die gemeentes wat besoek is, tydens vakansies en by ander geleenthede, was NG Kerk gemeentes.
- Tydens die begin van my studies aan die Universiteit van Pretoria, Afdeling B is ek gekonfronteer met boeke wat my gedwing het om uit my gemaksones te kom. My verwysingsraamwerk is verbreed deur 'n wye verskeidenheid van literatuurstudies tydens voorbereiding vir tentamens, met boeke wat nooit persoonlik gekoop sou gewees het nie.
- 'n Nuwe wêreld het vir my begin oopgaan. Persoonlik is tot die besef gekom:

Daar is lewe in die kerk van Jesus Christus regoor die wêreld heen.

- Die literatuur wat die meeste motivering ingehou het, was dié wat daarop gedui het dat daar gemeentes en kerke in die wêreld is wat geweldige groei belewe. Al die literatuur het dan verwys na gemeentes in die VSA;
- Daar het 'n begeerte ontstaan om navorsing by gemeentes in die VSA te doen en sodoende te probeer vasstel waarom daar wel groei is.
- Die studie het my met ander oë na die NG Kerk laat kyk; nogal met 'n kritiese gesindheid. Die kritiese gesindheid het geneig om 'n wegbeweeg te veroorsaak van die kerk waarbinne ek die wyer visie ontdek het.
- Vrae het ontstaan oor die kerk en sy missionêre betrokkenheid. Almeer is

tot die besef gekom dat die NG Kerk besig is met sending ver in die vreemde, maar die uitdagings wat die tweede Carnegie verslag oor armoede, (Uprooting Poverty) oopgebreek het, het agterweë gebly.

- Hierdie kritiese gesindheid het egter mettertyd oorgegaan in `n herontdekking van die geïnspireerdheid (deur die Gees van God) en diep teologiese waarde van Gereformeerde wees. Dit het alles gebeur deurdat die studies nie oornag afgehandel is nie, maar die afgelope twaalf jaar vasgegroeï het en ingewortel is binne my bestaan.

1.5.2 Drieledige persoonlike groei

- Persoonlike groei;
 - Sluit in geestelike;
 - Verstandelike;
 - Emosionele.
- Teologiese groei;
 - `n Verbreding in die verstaan van Gereformeerde wees, aangevul deur die wyer ekumeniese kontak nadat die studies begin is.
 - My Godsbegrip het verbreed deurdat besef is ons eie verstaan is nie volmaak nie, maar met die lig wat ander gelowiges, ander kultuur- en taalgroepe, en selfs ander vreemdelinge op God werp, help ons om hier te lande as Gereformeerdes self ook God beter te verstaan.
 - Wier siening oor die plaaslike missionêre gemeente as God se antwoord vir die nood van die wêreld. Hier val die klem op die missionêre wat wier is as die “wen van siele,” maar selfs wanneer jy ` “glas koue water” in Jesus se Naam aanbied, dan is jy besig met “sending,” missionêr gerig wees.
- Groei in persoonlike betrokkenheid in die wier gemeenskap van Swakopmund en Namibië. (Breedvoerig in die volgende punt bespreek.)

1.5.3 Positiewe gevolge van die navorsing vir eie bediening

a) Toerusting in eie gemeente

- i) Begin van en toerusting aan lidmate vir Kleingroepbediening;
- ii) Toerusting met “Becoming a Contagious Christian,” `n vriendskapsgeoriënteerde evangelisasie kursus; en
- iii) Toerusting met “Netwerk.” Dit handel oor die ontdekking van elke lidmaat se **Passie, Gawes** en **Persoonlike Styl** vir die bediening binne die plaaslike gemeente;

b) Toerusting in Namibië en RSA

Binne die kerke in Namibië is verskeie gemeentes bedien met een of meer van die bogenoemde kursusse.

Tydens `n gesprek op 3 Oktober met `n leraar waar die kursus, “Netwerk,” in `n gemeente in Suid-Afrika aangebied is, is sy kommentaar: “Nou eers begin ons die vrugte pluk van die seminar. Daar is lidmate wat drie jaar gelede die kursus bygewoon het, hulle Passie, Gawes en Persoonlike Styl ontdek het, wat nou die verskil in die gemeentebediening begin maak.”

c) Swakop River Community Church

Die navorsing het my persoonlik daartoe gemotiveer om drie jaar gelede betrokke te raak by `n gemeente wat besig was om dood te loop. `n Visie is aan hulle voorgehou van wat hulle kan wees, maar dat dit van hulle sou vra om uit hulle gemaksones uit te beweeg. Die leierskap het dit aanvaar, en drie jaar later het die gemeente ontwikkel in `n gesonde, gebalanseerde missionêre gemeente, `n gemeente wat iets weerspieël van al die kulture wat op hierdie stadium in Swakopmund aanwesig is.

d) Die G.A.T. (G.A.T. staan vir “God Altyd Teenwoordig, God Always There”)

Dit het begin met die droom van `n “cool” uithangplek vir die jeug in Swakopmund. Die “wêreld” bestee miljoene dollars (Namibiese Dollars) om ons kinders (by wyse van spreke) op die weg na die hel voor te berei, maar dat ons as kerk, wat na binne gekeer is, nie altyd die geleentheid aangryp nie.

So het “Die G.A.T” ontstaan, as so `n droom, vir die jeug, maar God het dit meer laat word. Daagliks van 9:00 tot 17:00 is dit `n plek waar die armstes van armes in Swakopmund kitskoffie, halwe brode en `n mooi plek tot hulle beskikking het. `n Plek van beskerming teen die wind en die weer. Hulle ontvang meer, want daar is `n voltydse pastoor, wat nie net die koffie en die halwe brode bedien nie, maar veral ook die evangelie aan dié wat nood het. Verskeie keer reeds het `n hopelose daar hoop, kos en sy Verlosser gevind.

Vrydag- en Saterdaggaande kom kuier die jeug daar, en is daar weer `n jeugwerker wat hulle bedien met meer as koffie.

Gemeentes van die dorp, veral van die armer gemeenskap, gebruik hierdie fasiliteite ook as `n seminaarsentrum oor naweke. Hier bied hulle seminare aan vir hulle lidmate in `n omgewing wat geskik is, maar ook beter ingerig is as in hulle eie gemeenskappe.

e) Gevolg van die navorsing

Paragrafe a tot d is vir my die persoonlike gevolg, hoogtepunt en betekenis van die navorsing. Dit het die navorsing vir my praktiese grond en voete laat kry. Gemeentewees het vir my begin sin maak op `n vlak wat ek persoonlik nooit te vore sou raaksien nie. Ek het iets verstaan van missionêre

gemeentewees en die verantwoordelikheid wat 'n leraar het, nie net om te praat nie, maar ook om soms die voorbeeld te stel in die praktiese uitreik in die gemeenskap.

1.6 'N VOORUITSKOUING VAN DIE VOLGENDE HOOFSTUKKE

In hoofstuk 2 word die saak aangespreek dat daar vandag gelewe word in 'n stukkende wêreld, natuurlik as gevolg van die sondeval. Die sondeval het die gemeenskapsverhouding wat daar tussen God en die mense bestaan het, verbreek. Hierdie gebroke gemeenskapsverhouding word deur Christus aangespreek, en op grond van sy soenverdienste aan die kruis is daar nou weer gemeenskap tussen God en die mens moontlik, en tussen die mense onderling.

In hoofstuk 3 word daar na die plaaslike gemeente as missionêre gemeenskap verwys. Die missionêre gerigtheid van 'n plaaslike gemeente lê nie net altyd in die ondersteuning van 'n "sendeling" daar ver in die vreemde nie. In hierdie hoofstuk word daar juis klem gelê op die feit dat die gemeente in sy omgewing moet leef as 'n na buite gerigte gemeenskap, wat aan God, mekaar en God se wêreld diensbaar is, deur die doodgewone uitlewing van die evangelieboodskap.

Die klem in hoofstuk 4 val daarop dat die plaaslike gemeente 'n gebalanseerde gemeente behoort te wees wat aandag gee aan die vyf doelwitte wat daar vir enige gemeente is: a) koinonia; b) onderrig; c) evangelisasie; d) diens en e) aanbidding.

In hoofstuk 5 word daarop gewys dat die kleingroep 'n definitiewe rol te vervul het in die herontdekking, maar ook in die uitlewing van die gemeente as missionêre gemeenskap. Die kleingroep as voertuig in die bemiddeling van gemeenskap en die missionêre gerigtheid van die gemeente is onontbeerlik.

Indien daar nie leierskapsontwikkeling binne `n plaaslike gemeente plaasvind nie, sal daar ook nie `n sinvolle en missionêr gerigte kleingroepbediening binne `n plaaslike gemeente moontlik wees nie.

Die laaste hoofstuk, hoofstuk 6, is `n samevatting van die hele studie en praktiese riglyne oor hoe die kleingroepbediening binne die plaaslike missionêre gemeenskap geïmplementeer kan word.